

Прокуратура України

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

вул. Різницька, 13/15, Київ-11, 01011

факс: 280-26-03

УГОДА про визнання винуватості

м. Київ

« __ » лютого 2018 року

Начальник третього відділу управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва у суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Генеральної прокуратури України старший радник юстиції **К.**, який відповідно до ст. 37 КПК України наділений повноваженнями прокурора у кримінальному провадженні № 5201500000000006 від 08.12.2015 з **одного боку**, та обвинувачений у цьому кримінальному провадженні **І.**, захист якого здійснюють адвокати **Л.** та **Т.**, з **іншого боку**, на підставі ст. ст. 468, 469, 470, 472, 473 КПК України, ст. 75, 76 КК України та Постанови Пленуму Вищого Спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11.12.2015 № 13 «Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод» в приміщенні Спеціалізованої антикорупційної прокуратури за адресою: м. Київ, вул. Ісаакяна, 17, враховуючи:

- ступінь та характер сприяння обвинуваченого у проведенні кримінального провадження щодо нього;
- характер і тяжкість обвинувачення;
- наявність суспільного інтересу в забезпеченні швидшого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень;
- наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень, уклали угоду про визнання винуватості, додержуючись таких умов:

1. Прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури 10.08.2017 у кримінальному провадженні:

І., 1969 р.н., уродженцю та мешканцю м. Миколаїв; українцю, громадянину України, на момент вчинення злочину працював на посаді в.о. голови правління Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, не являється депутатом, освіта вища, не судимий відповідно до ст. 89 КК України.

висунуто змінене обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 364 КК України, а саме у **зловживанні службовим становищем, тобто умисному, з метою одержання неправомірної вигоди для інших юридичних осіб використанні службовою особою службового становища всупереч інтересам служби, що спричинило тяжкі наслідки державним інтересам.**

Встановлено, що згідно з наказом Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України від 15.08.2013 № 196-к на І. покладено обов'язки виконувача обов'язків голови правління Державної інноваційної фінансово-кредитної установи.

Таким чином, І. обіймав в державній організації посаду, пов'язану з виконанням адміністративно-господарських та організаційно-розпорядчих функцій, внаслідок чого відповідно до примітки 1 ст. 364 КК України, був службовою особою.

05.10.1998 з метою здійснення інноваційного проекту: «Реалізація програми побудови дослідної партії пасажирських літаків Ан-140 і проведення сертифікаційних випробувань» між Київським міським відділенням Державного інноваційного фонду України, в особі Голови відділення Г., та Державним підприємством «Авіаційний Науково-Технічний Комплекс ім. О.К. Антонова», в особі директора К., було укладено інноваційний договір.

На виконання умов договору державне підприємство «Антонов» отримало інвестиційну позику - кошти у сумі 16 165 194 грн.

У п. 4.9 Інноваційного договору було визначено кінцевий строк перерахування Установі усіх платежів – 05.10.2001. У подальшому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 «Про відстрочення погашення заборгованості Авіаційного науково-технічного комплексу ім. О.К. Антонова з позики за інноваційним проектом» прийнято пропозицію Міністерства освіти і науки України і Міністерства промислової політики України, погоджену з Міністерством фінансів України та Українською державною інноваційною компанією, щодо відстрочення до 31.12.2004 року погашення заборгованості Авіаційного науково-технічного комплексу ім. О.К. Антонова з позики за інноваційним проектом «Реалізація програми побудови дослідної партії пасажирських літаків Ан-140 і проведення сертифікаційних випробувань» у сумі 16 165 194 грн., згідно з затвердженим графіком.

Незважаючи на це, 15.05.2015 між Державною інноваційною фінансово-кредитною установою (первісний кредитор) в особі виконувача обов'язків голови правління І., з однієї сторони, та ТОВ (новий кредитор) в особі директора К., з іншої сторони, укладено Договір про відступлення права вимоги за Інноваційним договором, за умовами пункту 1.1 якого первісний кредитор відступає та передає у власність новому кредитору належне йому право грошової вимоги до державного підприємства «Антонов» (боржник), а саме: право вимагати повернення боржником отриманої від Київського регіонального відділення Державного інноваційного фонду, правонаступником якого є ДІФКУ,

суми за інноваційним договором у розмірі **16 165 194 грн.**, а також сум всіх можливих та дійсних штрафних санкцій, втрат від інфляції та будь-яких інших платежів, який боржник має сплатити згідно з основним договором.

Тобто в порушення п. 31 Статуту, п.п. 5.1, 5.5, 12.1-12.2 Облікової політики Установи на 2012 рік; п. 3 Наказу № 76 від 05.11.2013 Про визначення відповідального структурного підрозділу; п.п. 2.3.- 2.7 Положення про порядок ведення договірної роботи в ДІФКУ, затвердженого наказом № 64 від 07.10.2013, без погодження органу управління, виконувачем обов'язки голови правління Державної інноваційної фінансово-кредитної установи І. відчужено на користь приватної структури право вимоги бюджетних коштів – інноваційної позики за інноваційним договором.

При цьому, обліковою політикою передбачено:

- дебіторську заборгованість визнавати активом, якщо існує імовірність отримання Установою майбутніх економічних вигод може бути достовірно визначена її сума. Довгострокову дебіторську заборгованість переносити на поточну дебіторську заборгованість в сумі, яка виникає в ході нормального операційного циклу (п.п. 5.1, 5.5);
- списання безнадійної дебіторської заборгованості за договорами, переданими від Державного інноваційного фонду України та його регіональних відділень, Установою проводиться згідно з п. 1 «Порядку списання безнадійної заборгованості» (Додаток № 4 до облікової політики) з одночасним зменшенням іншого додаткового капіталу Установи (п. 5.6);
- майно Установи складається із статутного капіталу, фондів, оборотних активів, а також всіх матеріальних активів, цінностей та коштів від повернення інноваційних позик ліквідованого Державного інноваційного фонду України, його регіональних відділень і підприємств та з іншого майна, закріпленого за Установою відповідно до Постанови КМУ № 979 від 15.06.2000 (п.п. 12.1.-12.2).

Згідно з п. 1 Порядку списання безнадійної заборгованості в Державній інноваційній фінансово-кредитній установі рішення про використання резерву Установи для списання безнадійної заборгованості приймається Правлінням Установи за погодженням з органом управління майном Установи.

Незважаючи на це І., зловживаючи службовим становищем, діючи всупереч вимогам зазначених нормативно-правових актів, одноособово реалізував майно Державної інноваційної фінансово-кредитної установи у виді права грошової вимоги до державного підприємства «Антонов», на загальну суму 16 165 094 грн., на користь третіх осіб за ціною 1 544 664,54, яка є заниженою, чим завдав державі шкоду у вигляді втрати права грошової вимоги на суму 14 620 429,46 грн., що є тяжкими наслідками.

Своїми умисними діями, які виразились у зловживанні службовим становищем, тобто умисному, з метою одержання неправомірної вигоди для інших юридичних осіб використанні службовою особою службового становища всупереч інтересам служби, що спричинило тяжкі наслідки

державним інтересам, І. вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 364 КК України.

Обставини, які обтяжують чи пом'якшують покарання:

Обставин, які пом'якшують покарання, передбачених ст. 66 КК України: визнання вини, щире каяття, активне сприяння розкриттю злочину.

Обставин, які обтяжують покарання, передбачених ст. 67 КК України, в ході досудового розслідування не встановлено.

2. Сторони визнають правильність кваліфікації дій І. за ч. 2 ст. 364 КК України як зловживання службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання неправомірної вигоди для інших юридичних осіб використання службовою особою службового становища всупереч інтересам служби, що спричинило тяжкі наслідки державним інтересам.

_____
Прокурор

_____
обвинувачений

_____
захисники

3. Сторони погоджуються, що кримінальним правопорушенням шкода завдана державним інтересам та полягає у втраті права вимоги повернення боргу в інтересах державного підприємства на суму 14 620 429,46 грн.

Цивільний позов не заявлено.

_____
Прокурор

_____
обвинувачений

_____
захисники

4. Обвинувачений І. під час судового розгляду повністю визнав свою винуватість в інкримінованому йому діянні та зобов'язався:

4.1. беззастережно визнати свою винуватість в обсязі висунутого звинувачення під час судового провадження;

4.2. з метою забезпечення відшкодування шкоди у кримінальному провадженні шляхом повернення в судовому порядку Державній інноваційній фінансово-кредитній установі права грошової вимоги до ДП «Антонов» на суму 16 165 194 грн. за інноваційним договором з'являтися за викликом у судові засідання судів усіх інстанцій, якими буде розглядатися ця справа. **Неявка обвинуваченого І. до суду у зв'язку з неотриманням ним документу про його виклик не є порушенням цієї угоди або невиконанням його обов'язків.**

4.3. надати в судовому засіданні усіх судових інстанцій правдиві показання щодо відомих йому допущених ним порушень закону при укладенні договору про відчуження права грошової вимоги третій особі - ТОВ та зацікавлених у

вчиненні такого правочину осіб. Наслідки (результати) розгляду вказаної господарської справи не утворюють будь-яких юридичних наслідків для цієї угоди, в тому числі не можуть вважатися невиконанням цієї угоди або невиконанням обов'язків.

Обвинувачений І. звільняється від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі шкоди за умови дотримання обов'язків, зазначених п.п. 4.1-4.3 п. 4 цієї угоди.

Прокурор

обвинувачений

Захисники

5. При вирішенні питання щодо міри покарання обвинуваченому сторони погоджуються на те, що стосовно обвинуваченого І. наявні обставини, які пом'якшують його покарання, а саме: визнання вини, щире каяття, активне сприяння розкриттю злочину.

При цьому сторони також погоджуються, що обставини, які б обтяжували покарання І. при призначенні йому покарання – відсутні.

З огляду на викладене, з урахуванням тяжкості вчиненого злочину, особи обвинуваченого, пом'якшуючих покарання обставин, враховуючи вимоги ст. 65 КК України сторони дійшли згоди про призначення І. покарання:

– **ч. 2 ст. 364 КК України** – 3 роки позбавлення волі з позбавленням права обіймати керівні посади в органах державної влади, підприємствах, установах, організаціях державної та комунальної форми власності, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій строком на 1 рік, зі штрафом у розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Зарахувати у строк відбування покарання термін перебування І. під вартою з 18.02.2016 до 03.06.2016, з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі, тобто 7 місяців і 2 дні.

На підставі ч. 2 ст. 75 КК України звільнити І. від відбування основного покарання з іспитовим строком на 2 роки.

Відповідно до вимог ст. 76 КПК України покласти на І. обов'язки передбачені ст. 76 КПК України:

1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;

2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Із запропонованим видом та мірою покарання згоден:

Прокурор

обвинувачений .

6. Обвинувачений **I.** розуміє, що відповідно до ст. 473 КПК України наслідком укладання та затвердження цієї угоди для сторін є:

а) для прокурора і обвинуваченого – обмеження права на оскарження вироку.

Підстави оскарження обвинувального вироку, яким затверджена ця угода в апеляційному порядку, що визначені в п. 1 ч. 1 ст. 394 КПК України, та в касаційному порядку, що визначені в п. 1 ч. 3 ст. 424 КПК України, обвинуваченому роз'яснено та є для нього зрозумілими.

 Прокурор

 обвинувачений

 захисники

б) для обвинуваченого – відмова від здійснення прав, передбачених абзацом 1 і 4 п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України.

Передбачені у цій нормі права на судовий розгляд, під час якого прокурор зобов'язаний довести кожную обставину інкримінованого мені кримінального правопорушення, на допит у судовому засіданні свідків обвинувачення, заявлення клопотань, виклик свідків і надання суду своїх доказів мені роз'яснені та є зрозумілими.

 Прокурор

 обвинувачений

 захисники

7. Обвинувачений **I.** розуміє, що виконання зобов'язання іншою стороною в рамках цієї угоди цілком залежить від дотримання нею Закону і будь-якого положення складеної угоди.

У разі невиконання угоди про визнання винуватості відповідно до ст. 476 КПК України прокурор має право упродовж строків давності притягнення до кримінальної відповідальності звернутися до суду з клопотанням про скасування вироку та судового розгляду кримінального провадження в загальному порядку.

8. Обвинувачений **I.** розуміє, що умисне невиконання угоди є підставою для притягнення його до кримінальної відповідальності за ст. 389-1КК України.

Угоду складено «___» лютого 2018 року в 3-х екземплярах (1-й екземпляр надається до суду, 2-й – прокурору, 3-й – обвинуваченому).

Сторони:

обвинувачений _____

Захисники: _____

_____

Прокурор у кримінальному провадженні –